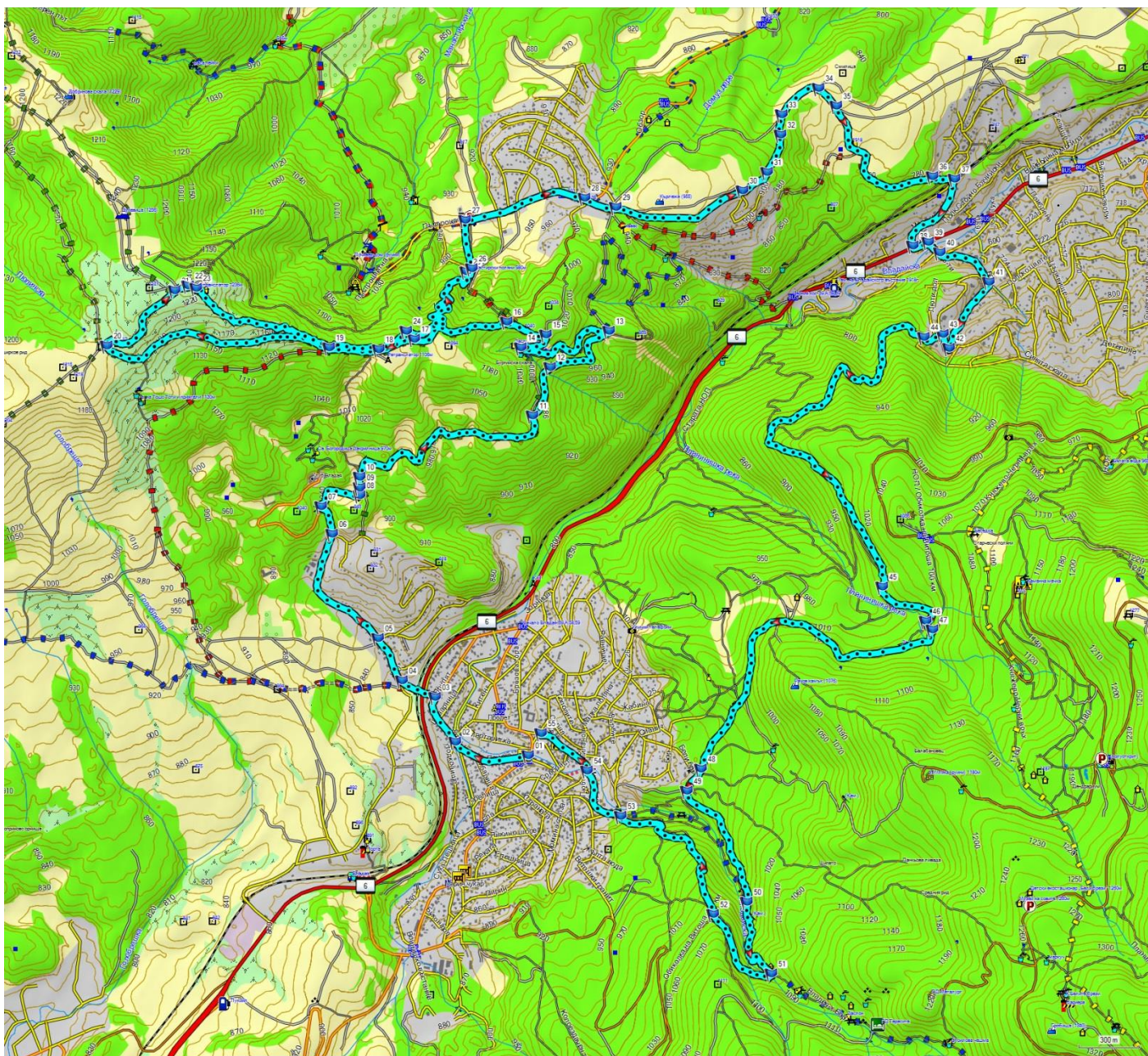
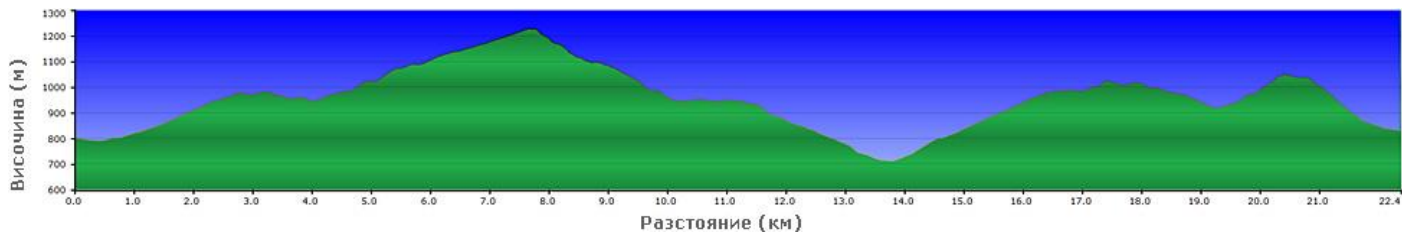


Витоша – Люлин 2 (Владая – вр. Дупевица – хижа „Бонсови поляни“ – в.з. Килиите – Владая)

Маршрут от MTB-BG.com



Картата е базирана върху [BG Mountains](http://BGMountains.com) / kade.si



Начална точка: кв. Владая, площада при общината

Дължина: 22.4 км

Изкачване: 1050 м

Ниво на техническа трудност: средно (R1, R2, T2, T3)

Физическо натоварване: средно (КФН=7)

Продължителност: 2-5 часа (в зависимост от темпото, почивките и т.н.)

Вода: 2 л; по маршрута няма чешми

Храна: за половин ден; вхижа „Бонсови поляни“ се предлага храна

Терен:

- асфалт – 5.0 км

- черни пътища – 6.9 км

- пътеки и алеи – 10.5 км

Описание:

От центъра на кв. Владая (**т.01, 0.0 км**) поемаме покрай супермаркета по ул. „Плиска“ в западна посока. След 400 м (**т.02**) достигаме сложно кръстовище на няколко улици – преминаваме по мост над р. Владайска и продължаваме по ул. „Приплат“ в северозападна посока. В **т.03 (0.65 км)** завиваме наляво и след 50 м ще видите подлез под главния път за Перник – минаваме под него и навлизаме във вилна зона Приплат, където в **т.04** следваме главната улица надясно и нагоре, а след това караме само по нея направо, включително и в **т.06 (1.8 км)**, където пътят се разделя на две. В **т.07** обаче (**1.9 км**) трябва да изоставим асфалта и да продължим изкачването по черен път вдясно, който върви под оградата на „Клуб Владая“. В следващите километри караме все по този добре утъпкан и ясен черен път, който не е и прекалено стръмен – даже на места има и кратки спускания. По него през повечето време има и туристическа маркировка със зелен цвят. В т.08 и т.09 пропускаме черни пътища вдясно, после в т.10 пропускаме нещо средно между път и пътека вляво. В **т.11 (3.4 км)** вляво през гората се отбива пътеката със зелена маркировка, ние продължаваме по пътя. След 400 м в **т.12** пропускаме един дърварски път вдясно.

В един момент излизаме на стръмен открит участък с хубава панорама към София и Витоша. В края на това изкачване – **т.13 (4.1 км)**, точно където пътят прави ляв завой, пресичаме една тясна пътечка и трябва да продължите по нея наляво. След първите 100-200 м, в които е по-обрасла, пътеката леко се „отваря“ и става по-ясна. Тя ни извежда до едно кръстовище на няколко пътеки в **т. 14 (4.7 км)**. Тук трябва да продължите по една леко обрасла пътечка надясно в обратна на досегашната посока. Стръмна е, може да се наложи да бутате, но само за кратко. След стотина метра в **т.15** излизаме на широка пътека, направена от ATV-та, и поемаме наляво по нея.

В **т.16 (5.0 км)** излизаме на стария асфалтов път към вр. Дупевица, който вече се превръща в черен. Продължаваме изкачването наляво по него, като тук се пригответе за една от най-стръмните части. Нагоре следваме само този основен път, пропускайки отклоненията вляво и вдясно – такива има в т. 17 (към велотрасето „Пумба“), т.18 и т.19 (към Владая). В **т.20 (7.1 км)** пътят прави широк завой надясно и навлиза през портала на бившето военно поделение, изградено на вр. Дупевица. След 500 м достигаме главния плац на поделението (**т.21**), където приключва това първо изкачване. Връх Дупевица е наляво – ако желаете, може да се отбиете до него.

От плаца продължаваме по черен път леко вдясно към един ретранслатор и точно при него в **т.23** (от дясната му страна, когато идвате откъм плаца/вр. Дупевица) започва велотрасето към хижа „Бонсови поляни“. Към края на септември 2023 г. то още не е напълно завършено, но е достатъчно ясно и може да се кара без проблеми. На много места трасето се движи успоредно на асфалтовия път, по който бе изкачването. В **т.24 (8.9 км)** пресичаме друга пътека и продължаваме по велотрасе „Пумба“, което с множество завой ни извежда до хижа „Бонсови поляни“ (**т.25**), която е чудесно място за почивка.

От хижата продължаваме по пътеката към паркинга в м. Манастирски поляни (**т.27**), където завиваме надясно и караме по главния път през в.з. Люлин до **т.28 (10.7 км)**, където той се спуска наляво, а ние караме напред по черен път покрай последните къщи. В следващите **50 м до т.29** първо пропускаме един път вляво, после един вдясно, и накрая пътят ни се разтроява и следваме средния от тях, който също минава покрай разни закътани вили. В края на вилната зона (**т.30, 11.5 км**) пътят става тесен, стръмен и изровен, а след това се превръща в пътека, която в началото за момент е стръмна и изровена. В **т.31 (11.7 км)** пътеката се разделя на две, като по-ясната е вдясно, но тя е моторджийска – ние следваме лявата, която е доста обрасла, но иначе е с малък наклон и сравнително гладка. Тя ни извежда на една полянка (**т.32, 11.9 км**), където отляво идва стръмен, обрасъл и много изровен черен път и продължава надясно. Ние обаче трябва да го пресечем и да намерим остатъци от пътеката от другата му страна, за да се включим след **100 метра (т.33)** надясно и надолу в друг черен път, също стръмен и с дълбоки коловози, но все пак малко по-добър като терен. Спускаме се внимателно надолу и излизаме на широка поляна (**т.34, 12.2 км**), където сме надясно, а пътят става хубав. След още **100 м** има нов разклон (**т.35**) и пак сме надясно. Спускаме се през поляните и навлизаме в гора, приближавайки се към Мала Кория – една от вилните зони на Княжево. Точно преди да достигнем първите къщи, в **т. 36 (13.1 км)** трябва да намерим една пряка горска пътека вдясно, по която се спускаме директно към железопътния прелаз (**т.37**) и след внимателно пресичане продължаваме по улицата надолу до главния път София – Перник (**т.38, 13.6 км**).

Пресичането на пътя е улеснено от светофар. След това за момент поемаме в посока София, но след **50 м** при следващия светофар (**т.39**) завиваме вдясно и навлизаме във в.з. Килиите, минавайки по мост над р. Владайска. Пропускаме тясно пътче вдясно веднага след моста и след това улицата се разделя (**т.40**), като ние започваме стръмно изкачване по десния път. В **т.41 (14.1 км)** следваме улицата надясно, като наклонът става още по-стръмен. В **т.42** на Т-образното кръстовище сме надясно, после в **т.43** завиваме по улицата наляво и достигаме края на вилната зона (**т.44, 14.7 км**), където започва широка и приятна горска пътека с умерен наклон. На места може да се наложи да слезете, но като цяло се кара. В **т.45 (16.9)** пътеката се раздвоява – следваме лявата. Скоро след това в **т.46 (17.3 км)** завиваме наляво, изкачваме кратък, но стръмен участък и в **т.47** излизаме на широката алея от Тихия кът към Владая.

Поемаме по алеята надясно, като ни очаква предимно спускане. Пропускайте всякакви странични отбивки – караме само направо, като може да ползвате и маркировката за Витоша **100**. В **т.48 (19.1 км)** достигаме първите къщи на Владая.

Продължаваме още малко по алеята надолу и след стотина метра в **т.49 (19.2 км)** достигаме едно от **най-важните кръстовища по маршрута**. Тук трябва да решите дали искате да се напънете за последно, но най-стръмно изкачване, като наградата за него е спускане по финалната част на пътеката от хижа „Червената шапчица“. Именно този вариант е основният и за него трябва да

завиете наляво по маркировката за Витоша 100. Ако пък искате да се приберете по-бързо, трябва да продължите по пътеката надолу и след 2-3 серпентини ще се озовете в края на алеята от Златните мостове – там излиза и маршрутът в т.53.

Ако сте решили да следвате маршрута докрай, по пътеката наляво започваме да се изкачваме и в **т.50 (19.9 км)** се включваме в алеята от Владая към Златните мостове, като следващите 400-500 м са най-мъчните в целия маршрут. Повечето хора биха предпочели тук да бутат. След преминаването на две широки серпентини алеята става малко по-полегата и в **т.51 (20.4 км)** при едно водохващане минаваме по мостче над реката и продължаваме по равен черен път от другата страна. В **т.52 (20.8 км)** отляво идва пътеката от хижа „Червената шапчица“ и изоставяме черния път, за да започнем финалното спускане по нея надясно. Редувайки широки серпентини и скоростни участъци между тях, пътеката ни сваля в горния край на Владая (**т.53, 21.7 км**), където е началото/краят и на алеята за/от Златните мостове. Поемаме по улицата вляво и следваме само нея надолу, като в **т.54 (22.1 км)** сме по улицата надясно и по нея само направо излизаме при читалището на Владая (**т.55**), което е до площада, от който започна маршрутът.